

En preparar samals y botas
Molt diligents esser vos toca
 Los cercols renovant,
Netejant bé las que son brutas,
A las que bessan dant estubas
 Y las tinas limpiant.
 Y ó si de est més, yetllant
Estéu la brema si madura,
Y aneula luego replegant.

També als gurets llauror tercera
Vos cál donar enterrant l' herba;
 Y las plantas sembrar
Que per ferratges indicadas,
Quan en Agost vos ne parlaba,
Allí vos vas deixar.
 Temps es de replegar
Dels estivatges tota especie,
Que sahonats solen ja estar.

Lo blat de moro entre ells se conta;
Y heu de cullir ja sas massorcas,
 Que estesas posaréu
En lloch que estigan auratjadas
Secantse bé, y en la ivernada
Desgranarlos podréu.
 Pero reservaréu
Las de sement, que per las fullas
Apart penjadós guardaréu.

Si de bon tremp está la terra
Ara de fals podeu fer sembra;
 Y comensar també
La de tot prat, tant de artifici
Com natural, que vos atipi
A tot bestiar molt bé.
 Al olivar, convé
Que li deu ara una llaurada,
Los brots trencant si alguns ne té.

Se han de cullir nous y castanyas
Y las ametllas y avellanas:
 Y no es fora rahó,
Perque al bestiar no faltia teca,
De varios arbres fulla tendra
 Juntar en provisió:
 Donarvos ocasió
Pot l'olm, poll, faig, lo roure y alba
Morera y altres per axó.

De arbres cuitats en perdrer fulla
Plantiu empender ningú dubbia;
 Y deuhen ser plantats
Ara l's plansons de poils y sultas,
En los paratges que per aigues
Despues son dominats.
 Obriu també l's forats
Ahont despues los demes arbres
En ivern deuhen ser situats.

Bestiar que terras mes templadas
En Juny passá, que tornia á casa;
 Basta de fer dormir
Ja lo bestiar á la serena;
Que son las nits ja massa frescas
 Y l's ne pot mal venir:
 Y quan los feu exir
A pasturar, humit no menjau,
Que de butits poden morir.

Los caballets, desmamats sian
Si á mesos cinch ó sis ja arribau.
 Poseu luego á engrerixar
Aquells tocinos que á la plassa
Degau menar per la matansa,
 O vulgau per matar:
 Y per aprofitar (san,
Las glans y fruits que l's arbres llan-
Per lo bosch feulos pasturar.